

da boste svoji domovini največ koristili s plemenitim vedenjem, z neumorno pridnostjo?

Morda pa rajši mislite, kako bi se postavili z lepo obleko? Morda gleda iz vas že puhla ničemurnost in njena sestra — ošabnost?

Tudi k igračam večkrat polete vaše misli. S telesom ste v šoli, pri knjigah; oko gleda skozi okno, duh pa se pase še doma pri punčkah in konjičkih. Bog vam blagoslovi take misli! Samo to bi vas prosili, da bodite v šoli in pri molitvi bolj zbrani!

Ah, še to — morda pa blodijo vaše misli že po mlakužah greha? To vam hodi po glavi, kako bi nagajali v šoli, kako bi se znosili nad svojimi tovariši, kako bi posnemali nečednosti, ki jih opazujete tu in tam? — Takim mislim odločno pokažite vrata! Sreča bo za vas. V mlakužah živi le ostudna golazen.

Ej, pa urne so vaše misli, kakor ste sami urni in gibčni in poskočni. Urno begajo od predmeta do predmeta, nič jih ne ovira, nič jim pota ne zapira.

Pač pač! Kakor orel v višinah naj plava nad vami vedno velika misel na božjo pričujočnost. Ta misel naj urejuje vso tropo vaših misli, pa boste lahko vedno veseli in zadovoljni; celo misel na konec in na smrt za vas potem ne bo plašna in strašna.

M. Kunčič:

Otroci love kresnice.

»Kresničica zlata,
postoj, didl daj,
povej, kje so vrata,
ki vodijo v raj?
Brž z lučco prejasno
pokaži nam pot,
h krilatcem nas božjim
popelji odtod!«

Kresničica modra visoko zleti,
se deci strmeči poredno smeji:

»Aj, dečica, aj,
kdor misli na raj —
naj Bogcu, ne meni, se priporoči...«